

РЕШЕНИЕ

№ 27346

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **8174** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. С. Г. срещу решение № 1952 от 27.04.2023 г. по НАХД № 1323/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-025146 от 06.12.2022 г., издадено от началника на отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл. 185 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказание „глоба“ в размер на 50 лева, както и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

Твърди се в касационната жалба, че решението на районния съд е неправилно и необосновано. Сочи, че за образуваното съдебно производство е узнал едва с получаване на съдебното решение, тъй като за насроченото за 11.04.2023 г. съдебно заседание не е бил призован нито на адреса в [населено място], ж. к. О. 1, [жилищен адрес] нито на новия си адрес от 20.03.2023 г. – [населено място], ж. к. Света Т., [жилищен адрес]. Оспорва да е извършил вмененото му нарушение, като посочва че на процесния ден е управлявал автомобила „Мини К. Д“ в качеството си търговски

представител на фирма „Дару Кар“ ЕАД, но не е имал спомен да е спирал на бензиностанция Ш. на [улица], но дори и да е минавал от там не е реализирал процесното ПТП. Посочва, че зачисления му автомобил е кола върната от лизинг и пусната за продан, поради което и е направен оглед за щети. Оспорва като неистински констатациите в акта, че поради недостатъчен контрол над автомобила е причинил ПТП, като счита, че липсват доказателства в тази насока - обвинението почива единствено на сведенията на работник от бензиностанцията. Според касатора за установяването на вмененото му нарушение е следвало да се изискат записите от камерата на бензиностанцията и разпечатка от фирмата на GPS, предвид обстоятелството че автомобилът е проследим от към локации и щети. Изтъква, че с жалбата си до районния съд е изискал да се представи видео запис на ПТП. Иска се от съда да постанови решение, с което да се отмени решението на районния съд и вместо него да се отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание се явява лично, представя писмена молба, с формулирани в нея доказателствени искания.

Ответникът по касация – Началник сектор на Столична дирекция на вътрешните работи- отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. П. оспорва касационната жалба като неоснователна и излага доводи за правилност на решението на районния съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със съдебно решение № 1952 от 27.04.2023 г., постановено по нахд № 1323/2023 г. по описа на Софийски районен съд е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-025146 от 06.12.2022 г., издадено от началника на отдел Пътна полиция СДВР, с което на основание чл. 185 ЗДвП на М. С. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП наказание глоба в размер на 50 лева, както и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

С разпореждане №1935 от 10.02.2023 г. съдът е насрочил делото за открито съдебно заседание на 11.04.2023 г. от 09.50 ч. с призоваване на страните, актосъставителя и свидетеля по АУАН. Видно от върнатата в цялост призовка за уведомяване на М. С. Г. за насроченото съдебно заседание същият не е намерен на адреса в [жк], [жилищен адрес] след три посещения на адреса същият. Видно от справка НБД касаторът от 06.03.2023 г. е с нов адрес в [жк], [жилищен адрес] на който адрес след едно посещение на 03.04.2023 г. връчителят е удостоверил в призовката, че по сведения на домоуправителя лицето не живее на адреса.

В съдебното заседание, проведено на 11.04.2023 г. съдът е приел, че са налице предпоставките на чл. 61 ЗАНН и е дал ход на делото, разпитал е актосъставителя,

отменил е разпореждането си в частта, с която е допуснал до разпит свидетеля на ПТП, приключил е съдебното следствие и обявил делото за решаване.

С жалбата пред районния съд са заявени доказателствени искания за разпит на един свидетел за установяване на обстоятелството, че М. С. Г. не е реализирал процесното ПТП, както и да се изискат записите от камерите на бензиностанцията. По така направените доказателствени искания видно от разпореждането за насрочване на делото и от протокола от съдебното заседание на 11.04.2023 г. няма произнасяне на съда.

За да постанови решението си първоинстанционният съд се е позовал на събраните по делото писмени доказателства, както и на дадените в съдебното заседание свидетелски показанията на актосъставителя А. С. С..

Въз основа на тях е обосновал правни изводи, че водачът на автомобила поради недостатъчен контрол е ударил лек автомобил БМВ, след което е напуснал мястото на инцидента без да уведоми службата за контрол. Обосновал е извод, че при така извършения механизъм на реализираното произшествие деянието е извършено виновно. Приел е, че А. и издаденото, въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, в предвидените от разпоредбата на чл. 34 ЗАНН давностни срокове, както и че в тях са посочени в пълен обем обстоятелствата при които е извършено нарушението. Намерил е че наложените санкции с НП са съобразени с тежестта на нарушението.

Пред настоящата касационна инстанция са направени идентични доказателствени искания с тези пред районния съд, които на основание чл. 219, ал. 2 АПК са оставени без уважение.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно поради съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 84 ЗАНН доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне на разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу НП, се прилагат разпоредбите на НПК. В чл. 328 НПК уреждащ призоваването във въззивното производство е предвидено, че страните и другите лица, които следва да вземат участие във въззивното производство, се призовават по реда на чл. 178-182 НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 178 ал. 1 НПК връчването на призовки, съобщения и книжа се извършва от служител при съответния съд, орган на досъдебното производство, община или кметството, а когато връчването не може да стане по горния ред съгласно ал. 2 от същата разпоредба връчването се извършва чрез службите на Министерството на вътрешните работи. Наред с това с разпоредбата на чл. 178, ал. 4 НПК е предвидено връчването да става и чрез работодателя.

С разпоредбата на чл. 61, ал. 4 ЗАНН е предвидено въззивния съд да даде ход на делото и в случаите когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. В случая обаче видно от жалбата срещу наказателното постановление в нея не е посочен никакъв адрес на жалбоподателя, посочени са единствено имената и ЕГН. Установява се по делото, че М. С. Г. е бил призоваван на адреса посочен в АУАН и НП, на който адрес след три посещения същият не е намерен, видно от отбелязването

на призовката. На адреса от справка на НБД в [жк], като видно от призовката адресът е посетен веднъж на 10.04.2023 г. с отбелязване, че по сведения на домоуправителя, лицето не живее на адреса. Същевременно обаче по делото се установява, че М. С. Г. на 08.07.2024 г. лично е получил препис от съдебното решение на адреса в [жк], което опровергава твърдението на домоуправителя, послужило на съда да приеме, че е налице хипотезата на чл. 61, ал. 4 ЗАНН. При тези данни се налага извода, че съдът в нарушение на съдопроизводствените правила не е изчерпал всички възможности за призоваване на жалбоподателя по чл. 178 ал. 1 НПК, като например чрез органите на Министерството на вътрешните работи или чрез работодателя, доколкото по делото е представен трудов договор на жалбоподателя с „Дару Кар“ ЕАД. В тази връзка основателно се явява оплакването на касатора за нарушено право на защита в производството пред районния съд, тъй като същият не е било редовно призован за насроченото съдебно заседание на 11.04.2023 г.

Като съществено нарушение на процесуалните правила е и непроизнасянето на съда по направените доказателствени искания с жалбата срещу НП, които макар и непрецизно формулирани са относими към предмета на доказване, доколкото нарушението е установено единствено по сведения на работник от бензиностанцията и в отсъствието на нарушителя.

От съвкупната преценка на така обсъдените обстоятелства следва извод, че районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, доколкото правото на защита на М. С. Г. е било нарушено, с оглед нередовната процедура по призоваването му, както и липсата на произнасяне по направените с жалбата пред съда доказателствени искания.

Като не е извършил служебно дължимите съгласно чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, действия за пълното изясняване на спора от фактическа страна, първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните норми, довело до постановяване на неправилен съдебен акт.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че решението на районния съд следва да бъде отменено и върнато за разглеждане от друг състав на същия съд, който при новото разглеждане на делото да извърши необходимите процесуални действия за редовното призоваване на М. С., както и да се произнесе по направените доказателствени искания с жалбата срещу НП и с молбата от 21.11.2024 г.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 27.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 1323/2023 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.